

[Lausten.]

og Kritik. Men jeg tror, at vi ved Genemførelsen af de foreslaaede Ændringer er naaet et godt Stykke videre i Retning af at afbøde berettiget Kritik, og det glæder mig.

Jeg anbefaler derfor Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget og skal kun gøre nogle faa korte Bemærkninger.

Det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Jepsen Christensen) vilde vel ikke med sine Udtalelser insinuere, at jeg havde skrevet den paagældende Artikel i „Krigsinvaliden“, for hvis det er Tilfældet, saa kan jeg straks herolige det ærede Medlem med, at jeg hverken direkte eller indirekte har beskyldt Landstinget for det, han fremdrog. For saa vidt kan jeg ogsaa her sige, at det er en Misforstaaelse, at Landstinget har særlig Grund til at være brødefuldt, at føle sig betyngtet over sin Stilling; det har det paa saa mange andre Omraader, saa det er dog rart, der er et enkelt Omraade, hvor man kan fritage det for Skyld. Derimod har jeg nok fremsat en Bemærkning om, at jeg ikke var ivrig efter at tage denne Lovgivning op, fordi jeg havde det Indtryk af Forhandlingerne i 1932, at det var meget vanskeligt at komme videre, og dette Indtryk var ogsaa foranlediget af Udtalelser faldet her, bl. a. en Udtalelse af det ærede 2den Medlem for 5te Kreds (Schaumann). Men det betød jo ikke nogen Kritik i og for sig, det betød kun en vis Tilbageholdenhed over for de Krav, der stadig rejstes fra Krigsinvalidernes Side.

Til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) vil jeg sige, at jeg svarede ikke paa den Udtalelse af den konservative Ordfører i Folketinget, som jeg godt hørte: at vi havde ønsket at gaa videre, thi der blev ikke sagt noget bestemt om, hvad det sigtede til, og Forholdet var vel det, at vi alle sammen paa et eller andet Punkt kunde ønske at gaa videre, men til Gengæld ikke vilde gaa saa vidt paa andre Punkter. Man var i Folketingets Udvalg fra alle Sider enig om, at herved skulde man blive staaende, og der er heller ikke fra konservativ Side i Folketinget rejst Krav om at gaa videre i nogen som helst Retning. Det glædede mig ogsaa at høre den ærede konservative Ordfører her sige, at man ikke fra den

Side følte sig utilfreds med det Resultat, der er opnaaet.

Det glædede mig at høre den ærede socialdemokratiske Ordfører tale om min Samvittighedsfuldhed, men jeg maa dog sige for en Sikkerheds Skyld, at det er et vanskeligt Omraade, den bevæger sig paa, naar man skal afgøre, hvorvidt Enkeforsørgelsen her i Landet set i Forhold til den tyske er saa og saa mange Procent højere eller lavere, thi det er forfærdelig vanskeligt at afgøre Købekraften for en Rente henholdsvis i Tyskland og i Danmark. Samvittighedsfuldheden bestaar alt-saa i dette Tilfælde i, at vi har gjort det saa godt, som vi kunde, men her er jo ikke Tale om matematisk nøjagtige Tal, saa det skulde ikke undre mig, om man fra enkelte Sider i Løbet af en kortere Tid vil hævde, at Beløbene ikke er samvittighedsfuldt udregnet.

Endelig skal jeg sige til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds, at det skyldes et særligt Forhold, at jeg i Folketinget fremhævede, at Trangen skal være afgørende. Jeg sad og hørte paa Udtalelserne fra Ordførerne i Folketinget, og da jeg i dette Referat, i hvert Fald saa vidt jeg kunde høre, savnede en Udtalelse om, at den Hjælp, der tilfaldt Enkerne, kun ydes i Trangstilfælde, gjorde jeg, for at der ikke skulde ske nogen Misforstaaelse, opmærksom paa, at det ikke var nogen egentlig Ret, men at det var Hjælp, der kunde ydes i Trangstilfælde. Men jeg har ikke dermed lagt særlig Vægt paa, at man skulde være meget nøjeregnende med Undersøgelse af Trangen. Det er et ganske andet Problem.

Den ærede radikale Ordfører omtalte igen Spørgsmaalet om den sønderjyske Læge, der har været Krigsdeltager. Jeg er gaaet nøjagtigt saa langt, som jeg synes, det er forsvarligt. Hvis man har en virkelig tilstrækkeligt videnskabelig kyndig Læge, saa er det en yderligere Fordel, at denne Mand har deltaget i Krigen, men jeg vender det ikke om, som man har gjort fra kommunistisk Side, og siger, at den første Betingelse er, at Lægen har deltaget i Krigen, saa er han dermed kyndig, thi den Omstændighed, at man har deltaget i Krigen selv under nok saa uhyggelige Forhold, giver jo ikke en umiddelbart noget videnskabeligt Kendskab til de forskellige Arter af Invaliditet eller til den procentvise Bedømmelse af disse Invaliditeter i Forhold til andre. De videnskabelige Kvalifikationer maa være det, der kommer i første